

Částečná korektnost

Petr Štěpánek

S využitím materialu Krzysztofa R. Apt

2007

Logické programování 14

1

Částečná korektnost je vlastností programu a znamená, že program vydává korektní výsledky pro dané dotazy. Vzhledem k tomu, dotazy pro logické programy a programy v čistém Prologu mohou být formulovány tak, že očekáváme jednu, nebo více odpovědí, je třeba pojem částečné korektnosti vyjádřit dvojím způsobem.

Motivace. Program *APPEND* může ilustrovat oba případy.

Pro dotaz `app([1,2],[3,4],Zs)` bychom chtěli dokázat, že pokud výpočet zakončí úspěšně, proměnné `Zs` bude přiřazen seznam `[1,2,3,4]`, t.j. vypočtená odpovědní substituce $\{Zs/[1,2,3,4]\}$.

Na druhé straně, pro dotaz `app(Xs,Ys,[1,2,3,4])` bychom rádi dokázali, že jako odpovědi dostaneme všechna možná rozdělení seznamu `[1,2,3,4]` na prefix a suffix.

Logické programování 14

2

To znamená, že dokážeme, že každá substituce

$$\begin{aligned} & \{X_S / [], Y_S / [1, 2, 3, 4]\} \\ & \{X_S / [1], Y_S / [2, 3, 4]\} \\ & \{X_S / [1, 2], Y_S / [3, 4]\} \\ & \{X_S / [1, 2, 3], Y_S / [4]\} \\ & \{X_S / [1, 2, 3, 4], Y_S / []\} \end{aligned}$$

je možná vypočtená odpověď na dotaz $\text{app}(X_S, Y_S, [1, 2, 3, 4])$.

Navíc bychom měli dokázat, že žádná jiná substituce nebude vypočtena. To je totéž jako tvrzení, že uvedená množina substitucí je totožná s množinou všech vypočtených substitucí k uvedenému dotazu.

Podobné zesílení je možné i u prvního dotazu. Zde bychom měli dokázat, že dotaz $\text{app}([1, 2], [3, 4], Z_S)$ připouští právě jednu vypočtenou odpovědní substituci $\{Z_S / [1, 2, 3, 4]\}$.

Původní formulace zaručovala jenom, že tento dotaz připouští nejvýše jednu odpověď $\{Z_S / [1, 2, 3, 4]\}$.

Oba popsané typy částečné korektnosti lze formalizovat pomocí odpovědních instancí dotazu.

Definice. (částečná korektnost)

Mějme program P , dotaz $\{Q\}$ a množinu dotazů \mathcal{Q} .

- Píšeme $\{Q\} P \mathcal{Q}$ abychom vyjádřili fakt, že všechny vypočtené instance dotazu Q jsou prvky množiny \mathcal{Q} .
- Množinu všech vypočtených instancí Q označíme $sp(Q, P)$.

Cílem první formulace částečné korektnosti je určit formule $\{Q\} P \mathcal{Q}$, cílem druhé, je vypočíst množiny $sp(Q, P)$. Přitom $\{Q\} P \mathcal{Q}$ platí, právě když $sp(Q, P) \subseteq \mathcal{Q}$. První pojem korektnosti pracuje s inkluzemi dvou množin dotazů, zatímco druhý pracuje s rovnostmi dvou množin dotazů.

Oba pojmy korektnosti se vztahují k úspěšným SLD-derivacím a ne k LD-derivacím. Nejde o významný rozdíl, protože Věta o nezávislosti na výběrovém pravidle říká, že vypočtená instance nezávisí na výběrovém pravidle.

V dalším popíšeme metody, které dovolí dokázat obě formy korektnosti.

Tedy pro program *APPEND*

$\{Q\}$ $\{app([1, 2], [3, 4], Zs)\}$

P APPEND

Q $\{app([1, 2], [3, 4], [1, 2, 3, 4])\}$

a

```
sp(app(Xs, Ys, [1, 2, 3, 4]), APPEND) =
{app([], [1, 2, 3, 4], [1, 2, 3, 4]),
 app([1], [2, 3, 4], [1, 2, 3, 4]),
 app([1, 2], [3, 4], [1, 2, 3, 4]),
 app([1, 2, 3], [4], [1, 2, 3, 4]),
 app([1, 2, 3, 4], [], [1, 2, 3, 4])
}
```

Vyjmenovány jsou všechny odpovědní instance pro program *APPEND* a dotaz $app(Xs, Ys, [1, 2, 3, 4])$.

Podmíněné dotazy a programy

Nejprve se budeme zabývat metodou, která dovoluje dokázat částečnou korektnost prvního druhu, tedy formule $\{Q\} P Q$.

Názvosloví: Atomické formuli říkáme p -atom, jestliže její predikátový symbol je p . Predikátový symbol v atomické formuli A jsme již dříve označovali jako $rel(A)$. Tedy A je $rel(A)$ -atom.

Následující definice jsou velmi obecné, ale pro začátek budou vyhovovat.

Definice. (podmínky a specifikace predikátů). Mějme predikát p .

- *podmínkou (assertion) pro p* je množina p -atomů uzavřená na substituce,
- *podmínka* je podmínka pro nějaký predikátový symbol,
- říkáme, že *podmínka A platí pro atom A* jestliže $A \in A$.

• *specifikace pro p* je dvojice podmínek pre_p a $post_p$ pro p . Říkáme, že pre_p je *před-podmínka (pre-assertion)* a $post_p$ je *po-podmínka (post-assertion)* přiřazená k predikátu p ,

• *specifikace* je nějaká množina specifikací pro různé predikátové symboly.

Příklad. Uvažujme predikát `member` a jeho specifikaci

$$pre_{\text{member}} = \{ \text{member}(s, t) \mid t \text{ je seznam} \}$$

$$post_{\text{member}} = \{ \text{member}(s, t) \mid s \text{ je prvek seznamu } t \}$$

Obě podmínky jsou uzavřeny na substituce a

pre_{member} platí pro $\text{member}(s, t)$, právě když t je seznam,

$post_{\text{member}}$ platí pro $\text{member}(s, t)$, právě když s je prvek seznamu t .

Naproti tomu množina $\{ \text{member}(s, t) \mid s \text{ je proměnná a } t \text{ je seznam} \}$ není podmínka, protože není uzavřena na substituce.

V dalším budeme předpokládat že *každý predikátový symbol má přiřazenou pevně zvolenou specifikaci.*

Tento předpoklad dovoluje mluvit o před- a po-podmínkách predikátových symbolů, kolizi specifikací dvou výskytů stejného predikátu lze řešit přejmenováním.

Volbou specifikace vyjadřujeme záměr, aby po-podmínky přiřazené k predikátovým symbolům platily pro každou vypočtenou instanci odpovídajících atomických dotazů.

V případě programu *APPEND* mimo jiné chceme, aby po-podmínka pro predikát `app` platila pro atom `app([1, 2], [3, 4], [1, 2, 3, 4])`.

Obecněji, chceme, aby po-podmínka zahrnovala všechny vypočtené instance `app`-atomů tvaru `app(s, t, u)` kde `s, t` jsou seznamy.

Protože každá specifikace nemusí vyhovovat uvedenému záměru, kládeme na specifikace další omezující podmínky.

Tato omezení vyžadují, aby platily silnější podmínky, zejména aby před-podmínky platily pro všechny atomy vybrané pro LD-derivace a aby po-podmínky platily pro vypočtené instance všech vybraných atomů.

Takové omezující podmínky jsou zobecněním pojmů dobře modovaného dotazu a dobře modované klauzule.

Definice. (Tranzitivnost)

Jsou-li dány atomy $A_1, A_2, \dots, A_n, A_{n+1}$ a odpovídající podmínky $A_1, A_2, \dots, A_n, A_{n+1}$, kde $n \geq 0$, píšeme

$$\models A_1 \in A_1, \dots, A_n \in A_n \Rightarrow A_{n+1} \in A_{n+1}$$

abychom vyjádřili fakt, že pro každou substituci θ

$$A_1\theta \in A_1, \dots, A_n\theta \in A_n \text{ implikuje } A_{n+1}\theta \in A_{n+1}.$$

Notace. Zkracujeme $A \in pre_{rel(A)}(A)$ na slovo $pre(A)$ a podobně slovo $post(A)$ je zkratkou za $A \in post_{rel(A)}(A)$.

Tedy pro atom $p(s)$ a před-podmínku pre_p , píšeme $pre(p(s))$ jestliže $p(s) \in pre_p$.

Definice. (podmíněné dotazy a podmíněné klauzule)

(i) Dotaz A_1, A_2, \dots, A_n je podmíněný jestliže pro $j, 1 \leq j \leq n$

$$|= post(A_1), \dots, post(A_{j-1}) \Rightarrow pre(A_j).$$

(ii) Klauzule

$$H \leftarrow B_1, B_2, \dots, B_n \tag{1}$$

je podmíněná jestliže pro $j, 1 \leq j \leq n+1$

$$|= pre(H), post(B_1), \dots, post(B_{j-1}) \Rightarrow pre(B_j)$$

kde $pre(B_{n+1}) = post(H)$.

(iii) Program je podmíněný, je-li podmíněná každá jeho klauzule.

Jinými slovy: dotaz je podmíněný, jestliže

- před-podmínka každého atomu je „implikována“ konjunkcí po-podmínek předcházejících atomů.

Klauzule (1) je podmíněná, jestliže

- ($j, 1 \leq j \leq n$) každá před-podmínka každého atomu B_j je „implikována“ konjunkcí před-podmínky hlavy H a po-podmínkami předchozích atomů v těle.
- ($j = n + 1$) po-podmínka hlavy je „implikována“ konjunkcí před-podmínkou hlavy H a po-podmínkami všech atomů v těle (1).

Speciálně atomický dotaz A je podmíněný, je-li $|= pre(A)$ a jednotková klauzule $A \leftarrow$ je podmíněná, je-li $|= pre(A) \Rightarrow post(A)$.

Lemma. (o perzistenci podmíněnosti)

SLD rezolventa podmíněného dotazu a podmíněného programu je také podmíněná.

Důkaz postupuje stejně jako u perzistence dobré modovanosti. Opírá se o dvě pozorování.

Pozorování 1. Instance podmíněného dotazu (klauzule) je podmíněná.

Stačí si uvědomit, že podmínky jsou množiny atomů uzavřené na substituce.

Pozorování 2. Je-li $\mathbf{A}, H, \mathbf{C}$ podmíněný dotaz a (1) je podmíněná klauzule, potom $\mathbf{A}, \mathbf{B}, \mathbf{C}$ je také podmíněný dotaz. (\mathbf{B} je tělo (1).)

Důkaz Pozorování 2. Označme

$$\begin{aligned} \mathbf{A} &= A_1, A_2, \dots, A_k, \\ \mathbf{B} &= A_{k+1}, \dots, A_{k+l}, \\ \mathbf{C} &= A_{k+l+1}, \dots, A_{k+l+m}. \end{aligned}$$

Pro každé $i, 1 \leq i \leq k + l + m$ chceme dokázat

$$|= post(A_1), \dots, post(A_{j-1}) \Rightarrow pre(A_j). \quad (2)$$

Uvažujeme tři případy. (a) $i, 1 \leq i \leq k$ potom \mathbf{A} je podmíněný dotaz, protože $\mathbf{A}, H, \mathbf{C}$ je podmíněný dotaz.

(b) $i, k+1 \leq i \leq k + l$ podle předpokladu je $H \leftarrow \mathbf{B}$ podmíněná klauzule, odkud

$$|= pre(H), post(A_{k+1}), \dots, post(A_{j-1}) \Rightarrow pre(A_j).$$

Navíc $\mathbf{A}, H, \mathbf{C}$ je podmíněný dotaz, tedy

$$|= post(A_1), \dots, post(A_k) \Rightarrow pre(H)$$

složením obou “implikací” dostaneme (2).

(c) $k+l+1 \leq i \leq k+l+m$. Protože $\mathbf{A}, H, \mathbf{C}$ je podmíněný dotaz, platí
 $\models post(A_1), \dots, post(A_k), post(H), post(A_{k+l+1}), \dots, post(A_{i-1}) \Rightarrow pre(A_j)$

a

$\models post(A_1), \dots, post(A_k) \Rightarrow pre(H)$.

Navíc $H \leftarrow \mathbf{B}$ je podmíněná klauzule, odkud

$\models pre(H), post(A_{k+l}), \dots, post(A_{k+l}) \Rightarrow post(H)$.

Složení posledních dvou „implikací“ dostáváme

$\models post(A_1), \dots, post(A_k), post(A_{k+l}), \dots, post(A_{k+l}) \Rightarrow post(H)$.

Nakonec kombinací s první „implikací“ v (c) dostaneme

$\models post(A_1), \dots, post(A_{k+l}), post(A_{k+l+1}), \dots, post(A_{i-1}) \Rightarrow pre(A_j)$

Tím je lemma dokázáno.

Důsledek. (perzistence podmíněnosti v SLD-derivacích)

Jsou-li P a Q podmíněné, potom všechny rezolventy ve všech SLD-derivacích pro $P \cup \{Q\}$ jsou podmíněné.

Důsledek. (před-podmínky)

Jsou-li P a Q podmíněné a ξ je LD-derivace pro $P \cup \{Q\}$ potom $\models pre(A)$ platí pro každý atom A vybraný v ξ .

Důkaz. Pro podmíněný dotaz A_1, A_2, \dots, A_k , platí $\models pre(A_1)$. Zbytek vyplývá z předchozího důsledku o perzistenci použitého na LD-derivace.

Důsledek. (po-podmínky)

Nechť P a Q jsou podmíněné. Potom pro každou vypočtenou odpovědní instanci A_1, A_2, \dots, A_n , dotazu Q platí

$\models post(A_j)$ pro každé j , $1 \leq j \leq n$.

